

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

307. An, dum resignatio beneficii, ad cujus titulum quis ordinatus est, facta contra tenorem vel formam à Concilio præscriptam est nulla, vacat beneficium, remaneat tamen penes resignantem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

nem. Garc. n. 189. quemadmodum e contra, dum sine justa causa eam dedisset, manet obligatus ad providendum ordinato (tenet enim talis alienatio facta cum licentia Episcopi, & sine justa causa data Garc. n. 189.) non secus, ac si eum ordinasset absque titulo. Garc. *ibid.* Porro hanc licentiam dare non posse Vicarium Episcopi sine speciali mandato Episcopi, & si hanc dedisset sine tali mandato, vel etiam sine justa causa, teneri pari ratione ac Episcopum providere tali ordinato, ait Garc. n. 190. Ac denique decretum hoc prohibens alienationem patrimonii, ad cuius titulum quis ordinatus sacris, procedere in alienatione voluntaria, non autem in necessaria, v. g. quæ fieret causa solventorum debitorum, nisi ea fuissent in fraudem contracta, habet Garc. n. 222. quanquam n. 223. & n. 139. hoc exemplum de debitis non admittat ipse, maxime, dum debita contracta sunt post ordinationem; eò quod clericus non teneatur, ultra quam facere possit, & ista alienatio haberet principium voluntarium.

Questio 307. An igitur, dum resignatio beneficii, ad cuius titulum quis ordinatus est, facta contra tenorem & formam à Concilio præscriptam est nulla, vacet beneficium, remaneat tamen penes resignantem?

Respondeo: Si facta talis resignatio coram Papa ab non habente aliunde, unde vivat, non abdicatur jus à resignante, adeoque eo iure penes resignantem permanente non vacat beneficium, Garc. p. 2. c. 5. n. 225, dicens id certum esse.

2. Respondeo secundò: Si verò facta resignatio coram Ordinario, quamvis stando præcisè in terminis Concilii Tridentini idem dicendum erit; nimirum non vacare beneficium, & non esse necessarium novum titulum & collationem. Garc. n. 226, citans Zevall. q. 561. n. 22. Ex Constitutione tamen Pii V. §8. dicendum vacare tale beneficium, nec resignantem posse ad illud redire, sed de eo beneficio liberè cuicumque alteri providendum, non per Ordinarium ipsum, qui talem resignationem admittit, sed per Papam aliòve Superiores istius Ordinarii, aut per patronos, si beneficium est jurispatronatus juxta aliam constitutionem ejusdem Pii V. 42. Ordinarium verò admittens talem resignationem incurrit penam suspensionis à collatione beneficiorum, & tenetur resignantem illum alere. Paris. l. 2. q. 6. à n. 41. citans declarationem expressam sacre Congregationis de hoc. Garc. *loc. cit.* n. 227. insuper plures recitans pro his declarationes S. Congregationis.

3. Respondeo tertio: Si verò facta resignatio coram Ordinario ab habente aliunde, unde vivat, non facta tamen mentione, quòd sit beneficium titolare, standum erit Concilio, & non vacabit beneficium; quia Constitutio Pii V. non loquitur in hoc casu. Garc. n. 229.

Questio 308. An, & qualiter beneficia litigiosa possint resignari?

Respondeo primò: Beneficio litigioso potest quis cedere in gratiam & favorem colligantis; sive beneficium litigiosum potest resignari in favorem illius, cum quo super eo est lis; quia per hanc cessionem lis extinguitur, & sic purgatur vitium litigiosum. Paris. l. 2. q. 3. nu. 12.

Castrop. tr. 13. de benef. d. 6. p. 2. §. 2. n. 5. Azor. p. 2. l. 7. c. 25. q. 3. Pirh. ad tit. de renunc. n. 14.

2. Respondeo secundò: Potest quis simpliciter lite & causà cedere tam coram Ordinario, quam Papà. Azor. *loc. cit.* Paris. n. 100. In quo casu, ut ait Tond. qq. benef. p. 3. c. 63. n. 17. certum est, quòd lis finiatur, & non incurritur amplius nullitas provisionis factæ per Ordinarium, ac ideo, si prius Ordinarius contulerit, antequam colligans à Papa sui juris confirmationem legitime obtinuerit, collatio Ordinarii erit valida; quia tunc non est locus regulæ de surrogandis colligantibus, citat pro hoc Chok. ad dictam regulam n. 39. Item ut Azor. *loc. cit.* Paris. n. 101. cum communi; potest quis ipsum beneficium simpliciter dimittere. In quo casu, quia per renunciationem factam à colligante fuit amissum omne jus & possessio, cum renunciatio fuerit simplex, si alter colligans ingrediatur possessionem vacuum, non attentat. Paris. cit. q. 3. n. 18. citans Rotam in *Aversana benef.* 30. Mart. 1553. Lancell. de attent. p. 2. c. 4. n. 332. Quod idem ait Paris. n. 14. 15. & 16. dum liti ipsi renunciatum, etiamsi hujusmodi renunciatio facta fuisset in absentia judicis coram Notario, etiam non actuario; modò fiat mentio de ipsius liti pendentia; eò quòd lis finiatur cessione, non secus ac morte, vel per rem judicatam, vel per transactionem. Atque ita etiam in hoc casu cessionis liti resignari posse beneficium ab altero colligante, indicat Paris. *ibidem* n. 13. & 20. Etsi autem coram Ordinario fieri possit talis resignatio simplex beneficii litigiosi lite pendente, is tamen illud conferre nequit, non secus ac licet resignari possit coram Ordinario beneficium reservatum, is tamen illud coram se resignatum conferre nequit; uti nec subrogare potest aliquem in locum cedentis vel decedentis lite pendente. Paris. à n. 102. & ex eo Azor. *loc. cit.* Sunt enim beneficia litigiosa omnia de jure reservata Papa c. 1. & 2. ut lite pendente, quamvis hæc reservatio orta ex liti pendentia sit minus proprie reservatio, sed potius inhibito temporalis; per quam inferior prohibetur conferre beneficium lite pendente, ne detur novus colligans, ut etiam patet ex eo; quòd indultum conferendi beneficia reservata removeat quidem obstaculum reservationis, non tamen removeat impedimentum liti pendentia. Tond. p. 3. c. 163. n. 4. juncto n. 10. & 11. qui tamen etiam *ibidem* n. 9. testatur ex Lancell. de attent. p. 1. c. 3. n. 141. beneficia Gallia subiacere collationi Ordinariorum, non obstante liti pendentia, quin & contrarium jam dictis tenet n. 18. & 19. ubi aut cessio & renunciatio facta fuit simpliciter, & tunc lis cessat, & per consequens non intrat regula de surrogandis; si verò cessio in favorem, lis durat, & locus est prædictæ regulæ. Verum

3. Respondeo tertio: Beneficium litigiosum resignari non potest lite pendente in favorem tertii coram Ordinario, sed resignatio est omnino irrita & inanis, non secus ac alienatio rei litigiosa facta lite pendente fieri nequit, & facta nullus est momenti, ut constat ex toto titulo ff. & c. de litigiosis. Castrop. Azor, Pirh. *ll. cit.* Paris. l. 2. q. 3. n. 1. & expressè Azor juxta c. 2. ne lite pendente, in 6. quia præterquam quòd talis resignatio videtur fieri in fraudem, quæ est ratio Parisi *loc. cit.* n. 2. per hoc minime extinguitur lis, Azor *loc. cit.* Ordinarius autem conferre nequit beneficium litigiosum, nisi lite finita & extincta, vel per longum